

KNJIGA O RUTI

GLAVA 1

Au ono vrijeme kad su |ahu sudije bi glad u zemlji; i jedan ~ovjek iz Vitlejema Judina otide da `ivi kao do{ljak u zemlji Moavskoj sa `enom svojom i sa dva sina svoja.

1:2 A ime tomu ~ovjeku bje{e Elimeleh, a `eni mu ime Nojemina, a imena dvojice sinova njegovijeh Malon i Heleon; i bijahu Efra}ani, iz Vitlejema Judina; i do|o{e u zemlju Moavsku i nastani{e se ondje.

1:3 Potom umrije Elimeleh mu` Nojeminin i ona osta sa dva sina svoja.

1:4 Oni se o`eni{e Moavkama; jednoj bje{e ime Orfa a drugoj Ruta; i ondje stajahu do deset godina.

1:5 Potom umrije{e obojica, Malon i Heleon; i `ena osta bez dva sina svoja i bez mu`a svojega.

1:6 Tada se ona podi`e sa snahama svojima da se vrati iz zemlje Moavske, jer ~u u zemlji Moavskoj da je Gospod pohodio narod svoj dav{i im hljeba.

1:7 I izide iz mjesta gdje bija{e, i obje snahe njezine s njom; po|o{e putem da se vrate u zemlju Judinu.

1:8 Tada re~e Nojemina objema snahama svojima: idite, vratite se svaka u dom matere svoje; Gospod neka vam u~ini milost kao {to vi u~iniste umrlima i meni.

1:9 Da vam da Gospod da na|ete po~inak svaka u domu mu`a svojega. I poljubi ih; a one povikav{i zaplaka{e,

1:10 I reko{e joj: ne, nego }emo se s tobom vratiti u tvoj narod.

1:11 A Nojemina im re~e: idite natrag, k}eri moje; {to biste i{le sa mnom? zar }u jo{ imati sinova u utrobi svojoj da vam budu mu`evi?

1:12 Vratite se, k}eri moje, idite; jer sam ostarjela i nijesam za udaju. A i da ka`em da se nadam i da se jo{ no}as udam, i da rodim sinove,

1:13 Zar }ete ih vi ~ekati dok odrastu? zar }ete toga radi stajati neudate? Nemojte, k}eri moje; jer su moji jadi ve{i od va{ih, jer se ruka Gospodnja podigla na me.

1:14 Tada one podigav{i glas svoj plaka{e opet; i Orfa poljubi svekrvu svoju; a Ruta osta kod nje.

1:15 A ona joj re~e: eto, jetrva se tvoja vratila narodu svojemu i k bogovima svojim; vrati se i ti za jetrvom svojom.

1:16 Ali Ruta re~e: nemoj me nagovarati da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ide{, idem i ja; i gdje se god ti nastani{, nastani}u se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog.

1:17 Gdje ti umrije{, umrije}u i ja, i ondje }u biti pogrebena. To neka mi u~ini Gospod i to neka mi doda, smrt }e me samo rastaviti s tobom.

1:18 A ona kad vidje da je tvrdo naumila i}i s njom, presta je odvrati.

1:19 Tako ido{e obje dok ne do|o{e u Vitlejem; a kad do|o{e u Vitlejem, sav grad uzavre njih radi, i govorahu: je li to Nojemina?

1:20 A ona im govora{e: ne zovite me vi{e Nojemina, nego me zovite Mara, jer mi velike jade zadade svemogu}i.

1:21 Obilna sam otišla, a praznu me vrati Gospod. Zašto me zovete Nojemina, kad me Gospod obori i svemogući me ucvijeli.

1:22 Tako do|e natrag Nojemina i s njom Ruta Moavka, snaha njezina, vrativši se iz zemlje Moavske; a do|oše u Vitlejem o početku je~mene `etve.

GLAVA 2

Abijaše jedan ~ovjek, rod mu`u Nojemininu, ~ovjek bogat od porodice Elimelehove, kojemu ime bijaše Voz.

2:2 I Ruta Moavka re~e Nojemini: da idem u polje da pabir~im klasje za onijem pred kim na|em milost. A ona joj re~e: idi, k}eri moja.

2:3 I ona otide, i do{av{i stade pabir~iti po njivi za `eteocima: i dogodi se, te do|e na njivu koja pripadaše Vozu, koji bijaše od porodice Elimelehove.

2:4 I gle, do|e Voz iz Vitlejema, a re~e `eteocima: Gospod da je s vama! I oni mu rekoše: da te blagoslovi Gospod!

2:5 Tada re~e Voz služi svojemu koji bijaše nad `eteocima: ~ija je ono mladica?

2:6 A sluga koji bješe nad `eteocima odgovori mu: Moavka je mladica koja se vratila s Nojeminom iz zemlje Moavske.

2:7 I re~e: da pabir~im, da kupim klasje izme|u snopova za `eteocima. I do{av{i bavi se od jutra dosada; samo je malo bila kod ku}e.

2:8 Tada Voz re~e Ruti: ~uje{, k}eri moja; nemoj i}i na drugu njivu da pabir~i{, niti odlazi odavde, nego se dr`i mojih djevojaka.

2:9 Pazi na kojoj njivi oni `anju, pa idi za njima; jer sam zapovjedio momcima svojim da te niko ne dira; a kad o`edni{, idi k sudovima i pij {to moje sluge zahitaju.

2:10 Tada ona pade ni~ice i pokloni se do zemlje, i re~e mu: kako na|oh milost pred tobom, da me pogleda{, kad sam tu|inka?

2:11 A Voz odgovori i re~e joj: ~uo sam ja sve {to si ~inila svekrvi svojoj po smrti mu`a svojega, i kako si ostavila oca svojega i mater svoju i postoj-

binu svoju, pa si došla k narodu kojega nijesi znala prije.

2:12 Gospod da ti plati za djelo tvoje, i da ti plata bude potpuna od Gospoda Boga Izrailjeva, kad si došla da se pod krilima njegovijem skloni{.

2:13 A ona re~e: na|oh milost pred tobom, gospodaru, jer si me utje{io i milostivo progovorio slu{kinji svojoj, ako i nijesam kao jedna od tvojih slu{kinja.

2:14 A Voz joj re~e: kad bude vrijeme jesti, do|i ovamo i jedi hljeba i umo~i zalogaj svoj u ocat. I ona sjede pokraj `etelaca, i on joj pru`i pr`enijeh zrna, i ona jede i nasiti se, i prete~e joj.

2:15 Potom usta da pabir~i. A Voz zapovjedi momcima svojim govore}i: neka pabir~i i me|u snopovima, nemojte da je zastidite.

2:16 Nego jo{ navla{ ispu{tajte rukoveti i ostavljajte joj neka kupi, i ne korite je.

2:17 I ona pabir~i na njivi do ve~era, i ovr{e {to napabir~i, i do|e oko efe je~ma.

2:18 I uzev{i otide u grad, i vidje svekrva njezina {ta je napabir~ila; a ona izvadi i dade joj i ono {to je preteklo po{to se nasitila.

2:19 I re~e joj svekrva: gdje si pabir~ila danas? i gdje si radila? Da je blagosloven koji te je pogledao! A ona kaza svekrvi svojoj kod koga je radila govore}i: ime je ~ovjeku kod kojega sam danas radila Voz.

2:20 A Nojemina re~e snasi svojoj: Gospod da ga blagoslovi, kad nije ukratio milosti svoje k `ivima i k mrtvima. I re~e joj Nojemina: taj je ~ovjek nama rod, i jedan od osvetnika na{i}h.

2:21 A Ruta Moavka re~e: jo{ mi je rekao: dr`i se moje ~eljadi dokle ne po`anju sve moje.

2:22 A Nojemina re~e Ruti snasi svojoj: dobro je, k}eri moja, da ide{ s njegovijem djevojkama, da te ne bi dirali na drugoj njivi.

2:23 I tako se dr`aše djevojaka Vozovijeh pabir~e}i dokle se ne svr{i `etva je~mena i `etva p{eni~na; i `ivljaše kod svekrve svoje.

GLAVA 3

Potom re~e joj Nojemina svekrva njezina: k}eri moja, ne treba li da ti potra`im po~inka, da bi ti dobro bilo?

3:2 Evo, nije li nam rod Voz, kod kojega si bila sa djevojkama njegovijem? evo, on }e ovu no}vi-jati je~am na gumnu.

3:3 Umij se dakle, i nama`i se, i obuci haljine svoje na se, pa idi na gumno; ali da ne dozna za te ~ovjek dokle ne jede i ne napije se.

3:4 Pa kad legne, zapamti mjesto gdje legne, pa onda otidi i digni pokriva~ s nogu njegovijeh, te le-zi ondje; a on }e ti kazati {ta }e{ raditi.

3:5 A Ruta joj re~e: {to mi god ka`e{, u~ini}u.

3:6 I otide na gumno i u~ini sve {to joj zapovje-di svekrva.

3:7 A Voz jedav{i i piv{i i proveseliv{i se otide te le`e kod stoga; a ona do|e polako, podi`e pokri-va~ s nogu njegovijeh i le`e.

3:8 A kad bi oko pono}i tr`e se ~ovjek i obrnu se, a gle, `ena le`a{e kod nogu njegovijeh.

3:9 I on joj re~e: ko si? Odgovori: ja sam Ruta slu{kinja tvoja; ra{iri krilo svoje na slu{kinju svo-ju, jer si mi osvetnik.

3:10 A on re~e: Gospod da te blagoslovi, k}eri moja; ova potonja milost koju mi pokazuje{ ve}a je od prve, {to nijesi tra`ila mladi}a, ni siroma{na ni bogata.

3:11 Zato sada, k}eri moja, ne boj se; {to god re~e{ u~ini}u ti; jer zna cijelo mjesto naroda mojega da si po{tena `ena.

3:12 Jest istina, ja sam ti osvetnik; ali ima jo{te bli`i od mene.

3:13 Prenoi ovdje; pa sutra ako te htjedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htjedbude uzeti, ja }u te uzeti, tako `iv bio Gospod! Spavaj do jutra.

3:14 I ona spava kod nogu njegovijeh do jutra; potom usta dok jo{ ne moga{e ~ovjek ~ovjeka ra-spoznati, jer Voz re~e: da se ne dozna da je `ena dolazila na gumno.

3:15 I re~e: daj ogrta~ koji ima{ na sebi; i dr`i ga. I ona ga podr`a, a on joj izmjeri {est mjerica je~ma, i naprti joj i ona otide u grad.

3:16 I do|e svekrvi svojoj, koja joj re~e: {ta bi k}eri moja? A ona joj kaza sve {to joj u~ini onaj ~ovjek.

3:17 I re~e: ovijeh {est mjerica je~ma dade mi, jer mi re~e: nemoj se vratiti prazna k svekrvi svo-joj.

3:18 A ona joj re~e: po~ekaj, k}eri moja, dok dozna{ kako }e iza}i; jer onaj ~ovjek ne }e se smiri-ti dok ne svr{i stvar danas.

GLAVA 4

AVoz izide na vrata gradska, i sjede ondje. I gle, nai|e onaj osvetnik, za kojega Voz go-vora{e, i re~e mu Voz: hodi ovamo, sjedi ovdje. I on do|e i sjede.

4:2 Potom uze Voz deset ljudi izme|u starje{ina gradskih i re~e: posjedajte ovdje. I posjeda{e.

4:3 Tada re~e onomu osvetniku: njivu koja je bi-la brata na{ega Elimeleha prodala je Nojemina, ko-ja se vratila iz zemlje Moavske.

4:4 Zato rekoh: da javim tebi, i ka`em ti: uzmi njivu pred ovima {to sjede ovdje i pred starje{ina-ma naroda mojega; ako }e{ otkupiti, otkupi; ako li ne }e{ otkupiti, ka`i mi da znam; jer osim tebe ne-ma drugoga koji bi otkupio, a poslije tebe idem ja. A on re~e: ja }u otkupiti.

4:5 A Voz re~e: u koji dan uzme{ njivu iz ruke Nojemine, treba da uzme{ i Rutu Moavku `enu umrloga, da podigne{ ime umrlomu u na{ljedstvu njegovu.

4:6 Tada re~e onaj osvetnik: ne mogu otkupiti, da ne raspem svojega na{ljedstva; otkupi ti {to bi trebalo da ja otkupim, jer ja ne mogu otkupiti.

4:7 A bija{e od starine obi~aj u Izrailju o otku-pljivanju i promijenjivanju, da bi svaka stvar bila tvrda, da jedan izuje obu}u svoju i da drugomu, i to bija{e svedod`ba u Izrailju.

4:8 Kad dakle onaj osvetnik re~e Vozu: uzmi ti, izu obu}u svoju.

4:9 A Voz re~e starje{inama i svemu narodu: vi ste svjedoci danas da sam otkupio iz ruke Nojemine {to je god bilo Elimelehovo i {to je god bilo Heleonovo i Malonovo;

4:10 I da sam uzeo za `enu Rutu Moavku `enu Malonovu da podignem ime umrlomu u na{ljedstvu njegovu, da ne bi poginulo ime umrlomu me|u bra}om njegovom i u mjestu njegovu; vi ste svjedoci danas.

4:11 I sav narod koji bija{e na vratima gradskim i starje{ine reko{e: svjedoci smo; da da Gospod da `ena koja dolazi u dom tvoj bude kao Rahilja i Lija, koje obje sazida{e dom Izrailjev; bogati su u Efrati, i proslavi ime svoje u Vitlejemu!

4:12 I od sjemena koje ti Gospod da od te `ene, da postane dom tvoj kao dom Faresa kojega rodi Tamara Judi.

4:13 I tako uze Voz Rutu i bi mu `ena, i on le`e s njom, i Gospod joj dade te zatrudnje, i rodi sina.

4:14 I reko{e `ene Nojemini: da je blagosloven Gospod koji te nije ostavio danas bez osvjetnika, da se ime njegovo slavi u Izrailju!

4:15 On }e ti utje{iti du{u i bi}e potpora starosti tvojoj, jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja nego sedam sinova.

4:16 I uze Nojemina dijete, i metnu ga na krilo svoje, i bje{e mu dadilja.

4:17 I susjede nadjenu{e mu ime govore}i: rodi se sin Nojemini, i prozva{e ga Ovid. On bi otac Jeseja oca Davidova.

4:18 A ovo je pleme Faresovo: Fares rodi Esroma;

4:19 A Esrom rodi Arama; a Aram rodi Aminadava;

4:20 A Aminadov rodi Nasona; a Nason rodi Salmona;

4:21 A Salmon rodi Voza; a Voz rodi Ovida;

4:22 A Ovid rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida.